

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟ

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

ΜΑΪΟΣ – ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2021

Μάιος

Κυριακή 9η Μαΐου 2021

Κυριακή τοῦ Ἀντίπασχα

(Ἰω. 20, 19 – 31).

«καί τῶν θυρῶν κεκλεισμένων» (Ἰω. 20, 19).

«Χριστός Ἀνέστη»! «Ἀληθῶς Ἀνέστη»!
Σήμερα ἡ ἀνοιξη εὐωδιάζει. Ἡ πλάση ὀλόκληρη
πανηγυρίζει τή νέκρωση τοῦ θανάτου, τή

συντριβή τῆς φθορᾶς, τὴν κατάργηση τῆς ἁμαρτίας καὶ τὸ θρίαμβο τῆς ζωῆς. Ἡ χαρὰ καὶ τὸ πανηγύρι, ὅμως, δέν γίνονται ἀνεμπόδιστα. Γίνονται μυστικά, «τῶν θυρῶν κεκλεισμένων», ἐπειδὴ ὑπάρχει ὁ φόβος τῶν ἐχθρῶν. Ὑπάρχει ὁ φόβος ἀπέναντι σ' αὐτούς πού ἀπεχθάνονται τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, πού τὴ φοβοῦνται, πού δέν τὴ θέλουν, πού τὴν ἀμφισβητοῦν, διότι, ἐάν τὴ δεχθοῦν, θά τοὺς ἀλλάξει τὴν ἁμαρτωλὴ καὶ βολεμένη ζωὴ τους.

Εἶναι πολλές οἱ κλειστὲς καὶ σφραγισμένες πόρτες πού πρέπει νὰ διαπεράσει ὁ Ἀναστημένος Χριστός, γιὰ νὰ φωτίσει τὰ σκοτάδια τοῦ κακοῦ. Ἐκεῖνος, ὅμως, «καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων» ὅλα τὰ ξεπερνάει. Καμία κλειστὴ πόρτα δέν μπορεῖ νὰ συγκρατήσῃ τὴ δύναμή Του, νὰ ἐμποδίσει τὸ θρίαμβό Του, νὰ ἀναστείλῃ τὸ μήνυμα τῆς ἀληθινῆς ζωῆς, πού ἔρχεται νὰ δώσει στὸν κόσμο ἐγκαταλείποντας τὸν τάφο Του.

Ἀλλὰ δέν εἶναι μόνον ὁ Χριστός πού ἔρχεται πρὸς τὸν ἄνθρωπο «καὶ τῶν θυρῶν

κεκλεισμένων». Ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος καλεῖται νά ἀνοίξει τίς δικές του πόρτες, γιά νά δεχθεῖ τόν Ἀρχηγό τῆς Ζωῆς καί Λυτρωτή Ἰησοῦ. Αὐτό δέν εἶναι εὐκόλο νά τό κάνει. Δέν εἶναι αὐτονόητο. Οἱ κλειστές πόρτες παρέχουν ἀσφάλεια. Καλύπτουν ἐλλείψεις. Οἱ κλειστές πόρτες εἶναι ἕνα ἀντίδοτο στίς φοβίες καί τά ἄγχη. Οἱ κλειστές πόρτες κρύβουν τή φτώχεια τοῦ πνεύματος καί τῆς ἀρετῆς. Πολλοί ἄνθρωποι κρατοῦν κλειστές τίς πόρτες τῆς καρδιάς τους, γιατί ἔτσι εἶναι πιό ἤσυχτοι. Δέν ἀνοίγονται, γιά νά μήν ἐκτεθοῦν, νά μή φανοῦν οἱ ἀδυναμίες τους, νά μήν προβληθοῦν οἱ ἀνάγκες τους καί, κυρίως, ἡ ἀπέραντη μοναξιά τους. Μέ τίς κλειστές πόρτες κρύβουν τίς πτώσεις, τήν κακία, τίς ἐνοχές. Ὁ Παντοδύναμος Κύριος διαπερνάει ὅλες τίς ἐξωτερικές κλειστές πόρτες, νικάει ὅλα τά ἐμπόδια, γιά νά πλησιάσει τόν ἄνθρωπο. Τίς πόρτες τῆς ψυχῆς του, ὅμως, πρέπει νά τίς ἀνοίξει ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος, διότι αὐτές τίς

πόρτες ὁ Χριστός τίς σέβεται καί δέν τίς παραβιάζει.

Τό περιστατικό μέ τό Θωμᾶ, πού γιορτάζουμε σήμερα, γι' αὐτό ἔγινε. Ὁ Κύριος εὐδόκησε νά ἀπουσιάζει ὁ Θωμᾶς ἀπό τήν πρώτη ἀναστάσιμη ἐμφάνισή Του, γιά νά τόν ἀναγκάσει νά ἀνοίξει τίς πόρτες τοῦ ἑαυτοῦ του, προκειμένου νά γίνει δεκτικός στό Σωτήρα. Ἡ ἀπουσία τοῦ Θωμᾶ τόν προετοιμάζει γιά τήν παρουσία τοῦ Ἰησοῦ. Μέσα ἀπό τήν ἐσωτερική πάλη πού ἔδωσε μέ τόν ἑαυτό του ὁ Θωμᾶς βρῆκε τή δύναμη νά ἀνοίξει διάπλατα τίς πόρτες τῆς ψυχῆς του, γιά νά ὁμολογήσει τή μεγαλύτερη ὁμολογία πίστεως πού ἔγινε ποτέ: «ὁ Κύριός μου καί ὁ Θεός μου». Ὁ Θωμᾶς ἀνοίγει τίς κλεισμένες πόρτες τῆς σκέψης καί τῆς λογικῆς του μετά ἀπό ἐσωτερικό ἀγώνα, ὁ ὁποῖος κράτησε ὀκτώ ὀλόκληρες ἡμέρες καί ἦταν σίγουρα ἐπίπονος ἀλλά στό τέλος ἀποτελεσματικός.

Ἡ πρώτη πόρτα πού ἄνοιξε ὁ Θωμᾶς, γιά νά δεχτεῖ τόν Ἀναστημένο Κύριο, ἦταν ἡ πόρτα

του ἔγωισμοῦ. Πάλεψε πολύ μέ τόν ἔγωισμό του, προκειμένου νά μή νιώσει περιφρονημένος σέ σχέση μέ τούς ὑπόλοιπους μαθητές, οἱ ὅποιοι εἶχαν προλάβει νά δοῦν πρῶτοι τό Χριστό. Ἀμέτρητα «γιατί» θά εἶχαν κατακλύσει τό μυαλό του. Γιατί αὐτή ἡ εἰς βάρος του διάκριση; Γιατί αὐτός νά εἶναι λιγότερο προνομιούχος καί λιγότερο εὐεργετημένος σέ σχέση μ' ὄλους τούς ἄλλους; Γιατί νά μήν ἀξιωθεῖ νά βιώσει τήν Ἀνάσταση μαζί μέ τούς συμμαθητές του; Πολλές φορές ὁ ἔγωισμός μέ τή μορφή διαφόρων «γιατί» ἔρχεται νά κλείσει τίς πόρτες τῆς ψυχῆς μας. Ὁ ἔγωισμός μᾶς ἀπομακρύνει καί μᾶς ἀπομονώνει ἀπό τούς ἄλλους. Ὑψώνει γύρω μας τό τεῖχος τῆς ἰδιαιτερότητας. Ἄλλοτε μᾶς κάνει ὑπερόπτες, ἐνῶ ἄλλοτε μᾶς κάνει παραπονιάρηδες. Μέ βάση πάλι τά χαρίσματα καί τίς ἱκανότητες πού ἔχουμε μᾶς κάνει νά νιώθουμε ξεχωριστοί, μοναδικοί, πιό ἄξιοι ἀπ' ὄλους. Αὐτές οἱ πόρτες τοῦ ἔγωισμοῦ ἀνοίγουν δύσκολα. Αὐτές τίς πόρτες ἔπρεπε ὁ Θωμᾶς νά τίς γκρεμίσει,

για να δει τον Αναστημένο Ίησοῦ. Αὐτές τίς πόρτες ἀνοίγει καί κάθε πιστός πού θέλει να γίνει δεκτικός τοῦ θαύματος τῆς Ἀνάστασης.

Δεύτερη πόρτα πού ἀνοιξε ὁ Θωμᾶς για τήν ὑποδοχή τοῦ Χριστοῦ ἦταν ἡ πόρτα τῆς στενῆς λογικῆς. Ἡ ἀνθρώπινη λογική βάζει ὅρια καί σύνορα. Εἶναι τά ὅρια τῶν δεδομένων. Εἶναι τά ὅρια τῆς κτιστῆς πραγματικότητας πού μᾶς περιβάλλει. Εἶναι τά ὅρια τῆς ὕλιστικῆς ἐμπειρίας τῶν αἰσθήσεων καί τῆς συνήθειας. Ἡ στενή λογική λέγει πώς ἕνας νεκρός μένει μέσα στόν τάφο του. Ἐνας νεκρός οὔτε περπατάει, οὔτε ἐμφανίζεται στούς φίλους του, οὔτε μοιράζει εἰρήνη καί ἀγάπη. Ἡ στενή λογική λέγει πώς ὁ θάνατος εἶναι ἀνίκητος. Ἡ ἐμπειρία τῆς Ἀνάστασης, ὅμως, ἔρχεται να προσβάλλει τήν κοινή λογική. Δέν ἔρχεται να τήν ἀκυρώσει. Ἐρχεται να τῆς βάλει καινούρια δεδομένα, δηλαδή να τήν πλουτίσει, να τήν ἐπεκτείνει, να τήν ἀνοίξει καί να τή διευρύνει. Μόνον ἕνας ἄνθρωπος μέ ἐλεύθερη σκέψη, μέ φωτισμένο καί ὀρθάνοιχτο μυαλό, μέ ἀπλή καί

ἀγαθή καρδιά μπορεί νά ἀνοίξει τίς πόρτες τῆς κοινῆς λογικῆς καί νά βάλει τό μυαλό καί τή σκέψη του νά δουλέψουν καί νά κινηθοῦν στά καινούρια δεδομένα. Τέτοιος ἄνθρωπος ἦταν ὁ Θωμᾶς καί σάν τό Θωμᾶ γίνεται κάθε πιστός πού θέλει νά ἀπολαύσει τό Νικητή τοῦ θανάτου στή ζωή του.

Τρίτη πόρτα πού ἀνοίξε ὁ Θωμᾶς γιά τό χατίρι τοῦ Ἰησοῦ ἦταν ἡ πόρτα τῆς ἀγάπης. Ἡ ἀγάπη γιά τό Χριστό, ἡ ἀγάπη γιά τούς ἄλλους τόν ἔκανε τό Θωμᾶ νά παραμένει κοντά τους, νά συνεχίζει νά εἶναι μέλος τῆς ὀμάδας, νά περιμένει καί νά ὑπομένει τόν πειρασμό τῆς ἀπουσίας τοῦ Θεοῦ. Ἄνοιξε διάπλατα τήν πόρτα τῆς ἀγάπης μέσα του, γι' αὐτό καί λαχταροῦσε τόν Κύριο, ὅσο καί ἂν οἱ ἀμφιβολίες ἔπαιζαν στή σκέψη του τό δικό τους παιχνίδι.

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι μία πραγματικότητα πού τή βιώνουν ὅσοι ἀνοίγουν τίς σφραγισμένες πόρτες τῆς ψυχῆς τους, γιά νά τή δεχθοῦν. Ὅποιος ἀνοίξει τήν πόρτα τοῦ

ἐγωισμοῦ, τήν πόρτα τῆς κοινῆς λογικῆς καί τήν πόρτα τῆς ἀγάπης, θά δεχθεῖ τήν ἐπίσκεψη τοῦ Ἐναστημένου Κυρίου. Θά βιώσει τήν ἀναστάσιμη χαρά, τήν ἐλπίδα, τήν παρηγοριά, τό φῶς καί τήν ἀγιότητα πού πηγάζουν μέσ' ἀπό τό κενό μνημεῖο. Μακάρι μέ ἀνοιχτές καρδιές νά δεχθοῦμε τήν Ἀνάσταση καί νά γίνουμε κοινωνοί τῶν εὐλογημένων καρπῶν της σάν τό Θωμᾶ. Ἀμήν.